

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

KOMUNIKAT PRASOWY nr 74/20

Luksemburg, 18 czerwca 2020 r.

Wyrok w sprawie C-754/18

Ryanair Designated Activity Company/Országos Rendőr-főkapitányság

Członek rodziny obywatela Unii, który nie jest obywatelem państwa członkowskiego, lecz posiada kartę stałego pobytu, jest zwolniony z obowiązku uzyskania wizy wjazdowej na terytorium państw członkowskich

Ponadto należy przyjąć, że karta ta sama w sobie poświadcza, iż jej posiadacz ma status członka rodziny

W dniu 9 października 2017 r. funkcjonariusze policji na lotnisku Ferenca Liszta w Budapeszcie (Węgry) przystąpili do kontroli pasażerów lotu Ryanaira z Londynu (Zjednoczone Królestwo). Podczas kontroli stwierdzono, że pasażer będący obywatelem Ukrainy, posiadający paszport niebiometryczny oraz ważną kartę stałego pobytu, wydaną przez Zjednoczone Królestwo na podstawie dyrektywy w sprawie prawa do swobodnego przemieszczania się i pobytu obywateli Unii i członków ich rodzin¹, nie posiada wizy.

Stwierdziwszy, że w związku z brakiem wizy pasażer ten nie posiada kompletu dokumentów podróży wymaganych do wjazdu na terytorium Węgier, policja nie zezwoliła mu na wjazd i zażądała od Ryanaira odesłania go z powrotem do Londynu. Ponadto, uznawszy, że Ryanair nie podjął działań, do których jako przewoźnik był zobowiązany w celu upewnienia się, że omawiany pasażer posiada wymagane dokumenty podróży, policja nałożyła na tę spółkę karę w wysokości 3000 EUR.

Ryanair kwestionuje przed Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (sądem administracyjnym i pracy dla miasta stołecznego Budapeszt, Węgry) zgodność z prawem decyzji administracyjnej, na mocy której została na niego nałożona wspomniana kara. Podnosi przede wszystkim, że rozpatrywany pasażer mógł wjechać bez wizy na terytorium Węgier, ponieważ posiadał on kartę stałego pobytu wydaną przez Zjednoczone Królestwo na podstawie dyrektywy 2004/38.

W tych okolicznościach Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości przede wszystkim z pytaniem, czy posiadacze karty stałego pobytu są zwolnieni, na podstawie dyrektywy 2004/38, z obowiązku uzyskania wizy i czy tym zwolnieniem z obowiązku wizowego objęci są obywatele państw trzecich, jeśli taka karta pobytu została wydana przez państwo członkowskie, które tak jak Zjednoczone Królestwo nie należało do strefy Schengen w dniu wystąpienia okoliczności faktycznych leżących u podstaw postępowania przed sądem krajowym. Ponadto sąd węgierski zmierza do ustalenia, czy karta pobytu wystarcza do poświadczenia, iż jej posiadacz ma status członka rodziny, czy też konieczne jest przedstawienie innych dokumentów pozwalających na ustalenie takiego statusu.

W dzisiejszym wyroku Trybunał stwierdził na wstępie, że chociaż przepis dyrektywy 2004/38 dotyczący zwolnienia z obowiązku wizowego² w sposób wyraźny przyznaje to zwolnienie jedynie posiadaczom kart pobytu członka rodziny obywatela Unii, okoliczność ta sama w sobie nie

¹ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. 2004, L 158, s. 77; sprostowanie Dz.U. 2004, L 229, s. 35, Dz.U. 2005, L 197, s. 34).

² Artykuł 5 ust. 2 dyrektywy 2004/38.

pozwała na wykazanie woli prawodawcy Unii, aby wykluczyć z kręgu beneficjentów takiego zwolnienia członków rodziny obywatela Unii posiadających kartę stałego pobytu.

Z całościowej analizy dyrektywy 2004/38³ wynika zaś, że członkowie rodziny obywatela Unii, którzy już uzyskali kartę pobytu, powinni korzystać z rozpatrywanego zwolnienia, ponieważ wolą prawodawcy Unii było przyznanie tego przywileju wszystkim członkom rodziny obywatela Unii, którzy posiadają kartę pobytu, niezależnie od tego, jakiego rodzaju.

W tym względzie Trybunał podkreślił, że karta stałego pobytu może zostać wydana jedynie osobom, które już uzyskały kartę pobytu członka rodziny obywatela Unii i legalnie zamieszkiwały przez nieprzerwany okres pięciu lat z danym obywatelem Unii w przyjmującym państwie członkowskim, korzystając podczas tego okresu ze zwolnienia z obowiązku wizowego, wiążącego się z posiadaniem takiej karty.

Ponadto Trybunał przypomniał, że dyrektywa 2004/38 ma na celu zapewnienie stopniowej integracji obywateli Unii i członków ich rodzin niebędących obywatelami państwa członkowskiego ze społeczeństwem przyjmującego państwa członkowskiego. Tymczasem realizacja tego celu zostałaby zniweczona, gdyby nabycie prawa stałego pobytu przez członków rodziny obywatela Unii pociągało za sobą utratę zwolnienia z obowiązku wizowego, z którego korzystali przed nabyciem tego prawa stałego pobytu.

W konsekwencji Trybunał orzekł, że **członek rodziny obywatela Unii, który nie jest obywatelem państwa członkowskiego, lecz posiada kartę stałego pobytu jest zwolniony z obowiązku uzyskania wizy wjazdowej na terytorium państw członkowskich.**

Trybunał stwierdził następnie, że przepisy znajdujące zastosowanie do strefy Schengen wyraźnie stanowią, że nie naruszają one swobody przemieszczania się obywateli Unii i członków ich rodzin. W tym względzie Trybunał orzekł, że dyrektywa 2004/38 ma zastosowanie bez rozróżnienia do wszystkich państw członkowskich, niezależnie od tego, czy należą one do strefy Schengen, czy też nie, i że przepis dyrektywy dotyczący zwolnienia z obowiązku wizowego nie zawiera żadnego szczególnego odniesienia do tej strefy.

Z tego wynika, że **ustanowiony w dyrektywie 2004/38 przywilej zwolnienia z obowiązku wizowego rozciąga się na członków rodziny obywatela Unii posiadających kartę pobytu lub kartę stałego pobytu zarówno wtedy, gdy taka karta została wydana przez państwo członkowskie nienależące do strefy Schengen, jak i wówczas, gdy została wydana przez państwo członkowskie należące do tej strefy.**

Wreszcie Trybunał stwierdził, że państwa członkowskie mogą wydawać kartę stałego pobytu na podstawie dyrektywy 2004/38 wyłącznie osobom, które mają status członków rodziny obywatela Unii. Tym samym, wydanie takiej karty przez państwo członkowskie oznacza, że państwo to musiało najpierw sprawdzić, czy dana osoba posiada ten status. W rezultacie, karta stałego pobytu może sama w sobie poświadczать status członka rodziny obywatela Unii osoby, która jest posiadaczem tej karty. Z tego względu, posiadacz takiej karty ma prawo do wjazdu na terytorium państwa członkowskiego, bez konieczności przeprowadzania dodatkowej weryfikacji lub przedstawiania dodatkowych wyjaśnień w kwestii jego statusu członka rodziny obywatela Unii.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

³ Motyw 8 dyrektywy 2004/38.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793